

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Midlertidig Bevillingslov for Finansaaret 1927—28.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1001).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af samt Ændring i forskellige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 157).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Det Lovforslag, som i Dag er blevet oversendt fra Folketinget til dette høje Ting, indeholder Bestemmelser om Forlængelse af Love, som vil være det høje Ting vel bekendt. For det første Luksustoldloven, hvis Gyldighed udløber den 31. Marts, en Lov, som man fra alle Sider har været enig om — om ikke andet saa af finansielle Grunde — burde forlænges, idet den betyder en Indtægt for Statskassen paa ca. 10 Mill. Kr. Endvidere den saakaldte Tekstilkriseværnslov, som uden at forhøje Tolden paa Tekstilvarer stryger Toldsatserne paa forskellige Raavarer og Hjelpestoffer for Tekstilindustrien og endvidere Tolden paa saadanne Tekstilmaskiner, der ikke fabrikeres her i Landet. Dernæst kommer de Bestemmelser, der er enslydende med Bestemmelserne i Kriseværnsloven af December 1924 vedrørende Tillægsafgiften paa Vin. Denne Tillægsafgift har efter min Mening en Berettigelse i sig selv, idet den mildner et Misforhold, der er mellem Alkoholbeskatningen paa Vin og paa indenlandske alkoholholdige Drikke, idet Vin af

handelspolitiske Grunde har været langt lavere beskattet. Jeg mener, at denne Tillægsafgift har en indre Berettigelse, og der er ogsaa andre vægtige Aarsager, som gør, at det findes rigtigt at forlænge den et Aar. Der har da heller ikke været nogen videre Modstand derimod i Folketinget, i hvert Tilfælde ikke fra noget Partis Side.

Endelig er der Bestemmelserne om Cigartolden. Vi havde jo en Kriseværnslov for Cigarer, ifølge hvilken Krisetolden efterhaanden er blevet nedbragt til et Tillæg af 1 Kr. 20 Ø. til den ordinære Told. Jeg havde foreslaaet at reducere denne Told med Halvdelen for at fremme en Afvikling af Kriseværnsloven. Imidlertid kunde jeg ikke være blind for, at naar den Dag kom, da denne Kriseværnslov helt skulde bortfalde, vilde der blive Spørgsmaal om at rette et vist Misforhold, der er indtraadt mellem Cigartolden og den stærkt forhøjede Raatobakstold, og jeg var heller ikke blind for, at dette paa et saa vigtigt industrielt Omraade og paa et for Statskassen saa vigtigt Omraade at leve paa midlertidige Love var højst uheldigt. Selve Kriseværnstolden for Cigarer har jo ikke nogen videre finansiell Betydning; den Halvdel af den resterende Tillægstold, jeg foreslog at stryge, betød kun et halvt Hundrede Tusind Kroner, men hertil knyttede sig Tolden paa Raatobak, og den har en overordentlig stor Betydning for Statskassen, ca. 12 Mill. Kr. Derfor maatte det være en ret naturlig Tanke, for saa vidt man ikke mente at kunne undvære denne Indtægt, at stabilisere det hele Forhold. Det kunde heller ikke nægtes, at for en Industri, der er blevet saa ekstraordinært belastet af finansielle Grunde, som Cigarindustrien er blevet gennem den indenlandske Beskatning, baade ved Kontrolreglerne og ved den stærke Fordyrelse af Produktet, som jo yderligere var fordyret gennem Forøgelsen af Raatobakstolden, betød det selvfølgelig nogen Nedgang i Afsætningen og ikke saa lidt Gene og Ubehagelighed for Erhvervene. Dette sidste Moment blev overmaade forstærket derved, at Erhvervene stadig levede saa at sige paa det uvisse, at stadig den Tid kom igen, hvor denne midlertidige Lov udløb, og hvor der var Spørgsmaal om dens Forlængelse. Det hindrede en fast og rimelig Disposition fra de forretningsdrivendes Side, og det øvede tillige en ugunstig Virkning paa Beskæftigelsesforholdet — jeg tror i Virkeligheden og-